

Første næstformand (Svend Auken):

Er der bemærkninger til ordføreren? Hvis det ikke er tilfældet, siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførrækken. Den næste er hr. Helge Adam Møller.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg kan i lighed med en række af de tidligere talere konstatere, at der ikke er noget ønske fra den danske folkekirke eller fra andre trossamfund af en vis udbredelse i Danmark – måske også nogle af dem med en meget lille udbredelse – om at få mulighed for at foretage vielser af homoseksuelle.

Efter min og De Konservatives opfattelse vil en vedtagelse af dette forslag være en form for politisk indblanding i folkekirkens eller andre trossamfundens indre anliggender. Det vil være urimeligt og unfair, det kan vi Konservative ikke støtte, og derfor afviser vi forslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til hr. Helge Adam Møller, og så er det fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Forslaget går ud på at fjerne de lovmæssige hindringer i ægteskabsloven for, at registrerede partnerskaber, som er indgået hos en præst eller en vielsesbemyndiget repræsentant for et andet trossamfund, er gyldige. Som det er i dag, er registrerede partnerskaber kun gyldige, hvis de er indgået hos borgmesteren.

Beslutningsforslaget lægger ikke op til, at det skal være en pligt for trossamfundet at foretage disse vielser. Det er op til det enkelte trossamfund at afgøre det, og netop fordi det er op til trossamfundet selv at afgøre, hvorvidt det vil medvirke til homoseksuelle vielser, stemmer Det Radikale Venstre for dette beslutningsforslag. Vi mener, at forslaget er ganske enkelt, fordi det fjerner de formelle barrierer for, at et partnerskab også kan erklæres gyldigt i juridisk forstand, hvis det indgås hos en anden myndighed end den kommunale myndighed.

Det er helt klart, at et sådant forslag vil medføre heftig debat, især i kirkelige kredse, og det kan man jo allerede fornemme på den debat, vi har haft indtil nu her i dag. Men vi mener faktisk, det er godt, at det er i de kirkelige kredse, debatten finder sted, netop fordi vi ikke skal bestemme herindefra, hvilke typer ritualer trossamfundene skal gøre brug af.

I dag er der f.eks. præster, som ikke ønsker at vie fraskilte, og der er også retninger inden for folkekirken, hvor kvindelige præster ikke er velsete. Folkekirken skal selvfølgelig have ret til at sige ja eller nej til bestemte ting, vi mener ikke, at vi skal opstille barrierer for den frihed her i Folketingssalen, og derfor stemmer Det Radikale Venstre for forslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren bedes blive stående.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det har jo været tydeligt fra begyndelsen, at fra SF's og deres tilhængeres side gør man det til et spørgsmål om frihed.

Man siger, at man kun vil give muligheder, men man vil ikke tvinge nogen til noget; det er kun et spørgsmål om frihed. Men forholdet er altså det, at lige nu er der kun ét sted, dette ønske om frihed kan gennemføres, og det er i folkekirken, for det er det eneste kirkesamfund, der henhører under lovgivningen. Men folkekirken har altså sagt nej, fordi folkekirken ikke accepterer registreret partnerskab som et ægteskab, og det er altså denne folkekirkelige frihed, som skal ophæves af denne ideologiske frihed.

Jeg spørger fru Elisabeth Arnold: Kan hun ikke forstå forholdet, hvis jeg sammenligner med en familie? Der er et par forældre, og så kan der komme nogle, der siger: I frihedens navn må vi give disse børn mulighed for at modtage mange flere påvirkninger, end de får fra forældrene. Kort sagt: De skal ikke længere have to forældre, de skal have 100 forældre i frihedens navn.

Konsekvensen er jo, at man slår den familie i stykker, og man slår familiens eller folkekirkens virkelighed i stykker, når man kommer med en ideologisk tale om ubegrænset frihed. Forstår fru Elisabeth Arnold ikke sammenhængen?

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nej, det gør jeg ikke helt. Men jeg er heller ikke kirkeordfører og heller ikke folkekirkepræst, så jeg er desværre på temmelig bar bund, når det handler om kirkelige anliggender, og det beklager jeg. Men jeg vil også sige, at ingen jo er forpligtet ud over sine evner.

Folkekirken har sagt nej, og det er den fortsat velkommen til at gøre, og det kan den fortsætte